

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.04.2012, sp. zn. 4 Tdo 383/2012, ECLI:CZ:NS:2012:4.TDO.383.2012.1

Číslo: 11/2013

Právní věta: K naplnění kvalifikované skutkové podstaty trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku se vyžaduje, aby hodnota jednotlivé věci nebo jednotlivé majetkové hodnoty dosáhla hodnoty velkého rozsahu (tj. částky nejméně 5 000 000 Kč). *) Jestliže se tento čin vztahuje na více věcí nebo více majetkových hodnot, tak jejich hodnoty nelze sčítat. To neplatí, jde-li o věc hromadnou, která se považuje za jednu věc (např. sbírka známek, soubor obrazů). *) Poznámka redakce: Tyto závěry lze vztáhnout i k zákonným znakům „větší hodnota“ a „značná hodnota“ v ustanovení § 216 odst. 2 písm. a) a § 216 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 24.04.2012

Spisová značka: 4 Tdo 383/2012

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Legalizace výnosů z trestné činnosti

Předpisy: § 216 odst. 1 tr. zákoníku
§ 216 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zrušil k dovolání obviněného I. B. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2011, sp. zn. 9 To 374/2011, a částečně též jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Brně, sp. zn. 89 T 72/2010, a to i ve vztahu ke spoluobviněnému M. V., a Městskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2011, sp. zn. 89 T 72/2010, byl obviněný I. B. uznán vinným v bodě 8) výroku rozsudku trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákona formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona a v bodech 1 - 6) výroku rozsudku zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterých se společně s obviněnými M. V., M. S., M. V., V. A., M. S. a K. M. dopustil tím, že

1. M. V., I. B. a M. S. v době od 10. října 2008 nejpozději do 18. listopadu 2008 převzali na přesně

nezjištěném místě od doposud neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky BMW X3, stříbrné barvy, v hodnotě 958.500,- Kč, které bylo odcizeno v době od 21.00 hod. dne 10. 10. 2008 do 08.30 hod. dne 11. 10. 2008 v obci H. č.p. ..., okr. P., ke škodě společnosti Č. P. a.s., se sídlem M., ačkoli věděli, že toto pochází z trestného činu, kdy vozidlo legalizovali za použití identity vozidla BMW X3, stříbrné barvy, a to vevařením materiálu s VIN do dílu karoserie a odcizeného čistého tiskopisu italského technického průkazu, přičemž dne 18. 11. 2008 vozidlo převážel M. S., kdy byl telefonicky navigován I. B. a poté vozidlo I. B. a M. V. přihlásili dne 12. 1. 2009 v městě B. do evidence vozidel ČR na R. V., který si byl vědom skutečnosti, že nahlášení je pouze fiktivní a že není a nebude faktickým uživatelem vozidla, přičemž vozidlu byla přidělena registrační značka ... a následně M. V. vozidlo prodal J. K., u kterého bylo dne 11. 2. 2009 orgány policie zajištěno s novou registrační značkou ... ,

2. M. V., I. B., M. S. a M. V. v době od 10. února 2007 nejpozději do 25. dubna 2008 převzali na přesně nezjištěném místě od neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky BMW 330, stříbrné barvy, MPZ Itálie, v hodnotě nejméně 608.100,- Kč, které bylo odcizeno dne 10. 2. 2007 v I., ke škodě osoby C. B., ačkoli věděli, že toto pochází z trestného činu, kdy vozidlo legalizovali za použití identity vozidla zn. BMW 330 D, stříbrné barvy, přihlášeného do evidence vozidel ČR dne 15. 2. 2008 dovozcem ojetých vozidel, a to vevařením materiálu s VIN do dílu karoserie, přičemž s uvedeným vozidlem byl dne 19. 3. 2008 při spáchání dopravního přestupku kontrolován I. B., vozidlo přihlásili dne 25. 4. 2008 v městě B. do evidence vozidel ČR na osobu M. V., přičemž vozidlo nadále užívali I. B. a M. V., kteří toto vozidlo poté, co M. V. dne 20. 2. 2009 nahlásil v B. fingované odcizení tohoto vozidla, převezli do obce B. u R., kde jej M. S. ukryl a kde bylo dne 15. 3. 2009 zajištěno Policií ČR,

3. M. V., I. B. a V. A. v době od 27. prosince 2007 nejpozději do 4. března 2009 převzali na přesně nezjištěném místě od neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky VW Touareg, černé barvy, v hodnotě nejméně 1.037.500,- Kč, které bylo odcizeno dne 27. 12. 2007 ve 23.30 hod. na P. ..., S. G., P., ke škodě pojišťovny G. se sídlem O. ..., ... N. (SRN), ačkoli věděli, že toto pochází z trestného činu, kdy vozidlo legalizovali za použití identity vozidla zn. VW Touareg, černé barvy, a to paděláním štítku s číslem VIN a za použití odcizeného čistého tiskopisu italského technického průkazu, přičemž vozidlo dodal V. A., technické údaje k vozidlu získal I. B. Istí od pracovníka stanice technické kontroly, přičemž při domovní prohlídce konané dne 19. 5. 2009 v místě bydliště M. V. byly zajištěny dva kusy registračních značek ve tvaru ..., které byly užity na vozidle zn. VW Touareg při převozu a poté vozidlo I. B. prodal M. K., na kterého bylo dne 4. 3. 2009 v městě B. přihlášeno do evidence vozidel ČR, kde mu byla přidělena registrační značka ... a u kterého bylo vozidlo dne 19. 5. 2009 zajištěno,

4. M. V., I. B. a V. A. v době od 31. října 2008 nejpozději do 23. prosince převzali na přesně nezjištěném místě od doposud neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky Porsche Cayenne, černé barvy, v hodnotě 1.832.100,- Kč, které bylo odcizeno dne 30. až 31. 10. 2008 v D. v SRN, ke škodě společnosti H. G. se sídlem K. .... B., ačkoli věděli, že toto pochází z trestného činu, kdy vozidlo legalizovali za použití identity vozidla zn. Porsche Cayenne, černé metalické barvy, a to paděláním štítku s číslem VIN, vevařením materiálu s VIN do dílu karoserie a za použití odcizeného čistého tiskopisu italského technického průkazu, přičemž na převozu vozidla se podílel V. A., technické údaje k vozidlu získal I. B. Istí od pracovníka stanice technické kontroly a na jeho žádost bylo za úplatu vozidlo dne 23. 12. 2008 v městě B. přihlášeno do evidence vozidel ČR na A. V., kde mu byla přidělena registrační značka ... a následně M. V. zorganizoval prodej vozidla K. V., u kterého bylo vozidlo dne 21. 5. 2009 zajištěno s novou registrační značkou ...,

5. M. V., I. B. a V. A. v době od 19. listopadu 2008 nejpozději do 23. prosince 2008 převzali na přesně nezjištěném místě od doposud neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky Porsche Cayenne, šedé barvy, v hodnotě 1.709.750,- Kč, které bylo odcizeno dne 18. až 19. 11. 2008 v D. v

SRN, ke škodě společnosti V. V. H., K. ..., ... H., SRN, ačkoli věděli, že toto pochází z trestného činu, kdy vozidlo legalizovali za použití identity vozidla zn. Porsche Cayenne Turbo, šedé metal. barvy, a to paděláním štítku s číslem VIN, vevařením materiálu s VIN do dílu karoserie a za použití odcizeného čistého tiskopisu italského technického průkazu, přičemž se na převozu vozidla podílel V. A., technické údaje k vozidlu získal I. B. lstí od pracovníka stanice technické kontroly a na jeho žádost bylo za úplatu vozidlo dne 23. 12. 2008 v městě B. přihlášeno do evidence vozidel ČR na A. V., kde mu byla přidělena registrační značka ... a následně I. B. a M. V. vozidlo prodali prostřednictvím A. V. B. K., u kterého bylo vozidlo dne 19. 5. 2009 zajištěno s novou registrační značkou ...,

6. M. V. a I. B. v době od 12. října 2006 nejpozději do 22. prosince 2008 převzali na přesně nezjištěném místě od doposud neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes Benz, šedé barvy, v hodnotě nejméně 844.200,- Kč, které bylo odcizeno v době od 7:40 hod. dne 12. 10. 2006 do 12.25 hod. dne 12. 10. 2006 na pozemku rodinného domu č. ... v obci S.-H., okr. P. V., poškozený B. E. a.s. se sídlem P. 9, H. H. ..., ačkoli věděli, že toto pochází z trestného činu, kdy toto vozidlo legalizovali za použití identity vozidla zn. Mercedes Benz, šedé metalické barvy, a to zjevně padělaným štítkem s číslem VIN, zatřením VIN umístěného pod oknem stříbrnou barvou a za použití dokladů od vraku vozidla, přičemž technické údaje k vozidlu získal I. B. lstí od pracovníka stanice technické kontroly a na jeho žádost bylo za úplatu vozidlo dne 22. 12. 2008 v městě B. přihlášeno do evidence vozidel ČR na A. V., a následně vozidlo užívali, přičemž vozidlo bylo dne 19. 5. 2009 zajištěno u M. V.,

7. M. V., I. B., M. S. a K. M. v době od 6. ledna 2009 nejpozději do 12. ledna 2009 převzali na přesně nezjištěném místě od doposud neustanovené osoby osobní motorové vozidlo tovární značky VW Voir Type, černé barvy, MPZ Rakousko, v hodnotě 153.400,- Kč, ačkoliv věděli, že vozidlo pochází z trestného činu, kdy toto bylo v době od 17.00 hodin 6. 1. 2009 do 9.00 hod. dne 10. 1. 2009 odcizeno na A.-S. G. ... ve V. v R., ke škodě G. V. se sídlem Dr.K. R. P. ..., přičemž vozidlo dne 12. 1. 2010 převezl K. M. na základě pokynů I. B. a M. V. do obce B. u R., kde jej M. S. ukryl na svém pozemku, kde bylo dne 15. 3. 2009 zajištěno orgány Policie ČR.

Za tyto trestné činy byl obviněný I. B. odsouzen podle § 216 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné osmidenní lhůtě obviněný I. B. odvolání. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 8. 9. 2011, sp. zn. 9 To 374/2011, jeho odvolání podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítl.

Prostřednictvím svého obhájce podal obviněný I. B. ve lhůtě uvedené v ustanovení § 265e tr. ř. proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2011, sp. zn. 9 To 374/2011, dovolání, ve kterém napadl rozhodnutí soudů obou stupňů s odkazem na dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř. s tím, že tato rozhodnutí spočívají na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném právním hodnocení, jakož že bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g), aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takovéto rozhodnutí nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod k dovolání uvedený v písmenech a) až k).

V odůvodnění svého mimořádného opravného prostředku obviněný především namítl, že při specifikaci výše výnosu z trestné činnosti soud sečetl hodnotu jednotlivých automobilů, přičemž však hodnota žádného z automobilů ani zdaleka nedosáhla výše 5.000.000,- Kč, a na základě tohoto součtu pak stanovil právní kvalifikaci skutku. Dovolatel s odkazem na odbornou literaturu namítl, že tento postup soudu byl chybný, když při právním posouzení legalizace výnosů z trestné činnosti není možné hodnotu jednotlivých věcí či majetkových hodnot sčítat, pokud se nejedná o tzv. věc

hromadnou, což nepochybně automobily nejsou.

Tuto námitku ještě doplnil o úvahu, že takto chybně stanovenou právní kvalifikaci nelze zhojit ani případnou dodatečnou snahou skutky kvalifikovat jako jednotlivé útoky pokračujícího trestného činu, neboť ani v takovém případě není možno počítat hodnoty jednotlivých věcí.

Dovolatel namítl i existenci extrémního nesouladu výroku soudu o vině s provedenými důkazy. Podle jeho názoru si soud vytvořil již od počátku subjektivní pohled na předmět řízení a jednotlivé důkazy hodnotil pouze takovým způsobem, aby vytvořily mozaiku celku, o kterém se domníval, že odpovídá realitě. Z žádného důkazu totiž nevyplývá, že by dovolatel věděl o skutečnosti, že by předmětná vozidla měla pocházet z trestné činnosti. I když dle důkazů je sice zřejmé, že vozidla byla předmětem trestné činnosti, soudu se nepodařilo prokázat, že by dovolatel o této skutečnosti opravdu věděl. O „rozpačitosti“ soudu v této věci dle dovolatele svědčí i nejasné formulace „... na přesně nezjištěném místě; ... od neustanovené osoby“. Obdobným způsobem nahlíží i na hodnocení důkazů ve vztahu k zastírání původu vozidel, když nebyla žádným způsobem zodpovězena otázka, zda vůbec, kým a jakým způsobem mohl být případně měněn originální štítek VIN a zda tomu bylo předtím, než s vozidlem disponovali dovolatel a ostatní obvinění, nebo až poté.

Ve vztahu k bodu č. 8) výroku o vině dovolatel opět namítl nesprávnost hodnocení důkazů soudem s tím, že výsledky řízení nebylo prokázáno, že by dovolatel o převozu auta do obce B. u R. věděl. Za „pseudodůkazy“ dovolatel označil zachycení mobilních telefonních čísel buňkami operátorů a další, soudem účelově interpretované skutečnosti, které byly obhájcem dovolatele podrobně popsány zejména v jeho závěrečné řeči.

V petitu svého dovolání obviněný I. B. navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a Městskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z vyjádření státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství se podává, že pokud jde o naplnění uplatněných dovolacích důvodů, tak ta část námitek obviněného, směřující proti „excesivnímu posouzení prokazaného skutkového stavu“ a v nichž dovolatel tvrdí, že určité okolnosti vylíčené v tzv. skutkových větách nebyly prokázány, provádí dovolatel vlastní interpretaci některých důkazů a dokonce se uchyluje k emocionálním výlevům o „pseudodůkazech“, deklarovanému dovolacímu důvodu neodpovídá a nevyplývá z nich ani existence namítaného tzv. extrémního rozporu mezi vykonanými důkazy a právním posouzením věci.

Pokud však jde o námitky směřující proti absenci znaků kvalifikované skutkové podstaty zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, státní zástupce má za to, že tyto námitky deklarovanému dovolacímu důvodu odpovídají a jsou důvodné.

S ohledem na dikci ustanovení § 216 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku státní zástupce přisvědčil dovolateli v názoru, že při stanovení hodnoty výnosu plynoucího z legalizace trestné činnosti nelze hodnotu jednotlivých věcí počítat a v tomto ohledu byla právní kvalifikace skutku nesprávná. Státní zástupce konstatoval, že souzený skutek vykazoval pouze znaky trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti v kvalifikované skutkové podstatě dle § 216 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, když „značné hodnoty“ dosahovalo každé z vozidel, se kterými obviněný disponoval.

Státní zástupce navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil v části týkající se obviněného I. B. napadené usnesení Krajského soudu v Brně, podle § 265l odst. 1 tr. ř. tomuto soudu přikázal věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Nejvyšší soud České republiky nejprve shledal, že v posuzované věci je dovolání přípustné a

obviněný je rovněž osobou oprávněnou k podání tohoto mimořádného opravného prostředku.

Protože dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v ustanoveních § 265b tr. ř., bylo dále zapotřebí posoudit otázku, zda konkrétní důvody, o které obviněný dovolání opřel, lze podřadit pod dovolací důvod podle ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., na který je v dovolání odkazováno.

Tento důvod dovolání je dán v případech, kdy je rozhodnutí založeno na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

V projednávaném případě dovolatel obsahem svého mimořádného opravného prostředku tento dovolací důvod naplnil pouze v té části, v níž namítl nesprávnou právní kvalifikaci skutku podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku.

Ve zbývajících částech dovolání zmíněný dovolací důvod naplněn není, neboť dovolatel zde sice namítl rozpor mezi soudem zjištěným skutkovým stavem věci a užitou právní kvalifikací činů, avšak s primárním vlastním hodnocením důkazů a vytvořením vlastní konstrukce skutkového stavu. Znamená to, že dovolatel nezaložil tuto část svého mimořádného opravného prostředku na hmotně právních důvodech předpokládaných v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., přestože je v dovolání formálně proklamoval, nýbrž výlučně na procesním základě (§ 2 odst. 5, 6 tr. ř.) se domáhal přehodnocení (revize) soudem učiněných skutkových závěrů a prosazení vlastní skutkové verze celého případu. Tuto procesní námitku pod shora uplatněný dovolací důvod podřadit nelze.

V posuzovaném případě nekonstatoval Nejvyšší soud ani extrémní nesoulad právních závěrů s učiněnými skutkovými zjištěními, ani „excesivní posouzení prokázaného skutkového stavu“, jak dovolatel namítl, neboť soud prvního stupně ve věci dovolatele založil svá skutková zjištění a z nich plynoucí právní závěry na pečlivém rozboru provedených důkazů a ve svém rozhodnutí svůj postup a úvahy v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř. řádně vyložil a odůvodnil. Odvolací soud se v řízení o opravném prostředku nadto zákonným způsobem vypořádal s odvolacími námitkami obviněného.

Pokud jde o tu část dovolání, ve které obviněný I. B. namítl nesprávnou kvalifikaci skutku jako zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že v této části je dovolání důvodné.

Tato právní kvalifikace skutku by přicházela v úvahu pouze tehdy, jestliže by zločin legalizace výnosů z trestné činnosti byl spáchán ve vztahu k věci nebo jiné majetkové hodnotě velkého rozsahu. Na rozdíl od právní kvalifikace podle § 216 odst. 4 písm. c) tr. zákoníku (získá-li pachatel takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu) neumožňuje právní kvalifikace podle § 216 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku sčítání hodnoty jednotlivých věcí či jednotlivých majetkových hodnot. Ačkoli v obou případech je za hodnotu (prospěch) velkého rozsahu nutno považovat hodnotu nejméně ve výši 5.000.000,- Kč, týká se u kvalifikace dle § 216 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku tato hodnota jednotlivé věci nebo jednotlivé majetkové hodnoty, přičemž sčítání hodnot jednotlivých věcí či majetkových hodnot v případě více útoků možné není, pokud se nejedná o tzv. věc hromadnou.

K pojmu věci hromadné srov. ustanovení § 501 nového občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., účinný od 1. 1. 2014), podle něhož „Soubor jednotlivých věcí náležejících téže osobě, považovaný za jeden předmět a jako takový nesoucí společné označení, pokládá se za celek a tvoří hromadnou věc.“

Protože žádné z předmětných vozidel svou hodnotou nedosahovalo 5.000.000,- Kč (hodnoty velkého rozsahu) a protože sčítat hodnoty jednotlivých vozidel nebylo možné, nezbyvá než konstatovat, že právní posouzení protiprávního jednání dovolatele jako zločinu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku bylo nesprávné a vysloveným právním premisám neodpovídá. Nejvyšší soud uzavírá, že na základě skutkových zjištění soudu mělo být

zjištěné protiprávní jednání obviněného právně kvalifikováno podle § 216 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, když „značné hodnoty“ dosahovalo každé z vozidel, se kterými obviněný disponoval.

S ohledem na výše uvedené závěry Nejvyšší soud zrušil dovoláním napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2011, sp. zn. 9 To 374/2011, a to ve vztahu k obviněnému I. B., jehož řádný opravný prostředek proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2011, sp. zn. 89 T 72/2010, byl tímto usnesením podle § 256 tr. ř. zamítnut jako nedůvodný.

Protože důvod, pro který bylo rozhodnutí ve vztahu k obviněnému I. B. zrušeno, prospívá též obviněnému M. V., byl s použitím ustanovení § 261 a § 265k odst. 2 tr. ř. zrušen výrok o vině obou obviněných zločinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku formou spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a celý výrok o trestu u obou obviněných z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2011, sp. zn. 89 T 72/2010, když ve vztahu k dalším obviněným zůstal rozsudek soudu prvního stupně nezměněn. Současně byla zrušena i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. V rámci navazujících rozhodnutí zrušil Nejvyšší soud ve vztahu k obviněnému M. V. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2011, sp. zn. 9 To 473/2011. Tímto rozhodnutím bylo samostatně rozhodnuto o opravném prostředku obviněného V., byť původní trestní řízení bylo vedeno proti všem obviněným společně v intencích ustanovení § 20 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud přikázal Městskému soudu v Brně, aby věc v potřebném rozsahu ve vztahu k obviněným M. V. a I. B. znovu projednal a rozhodl. Městský soud v Brně opětovně projedná trestní věc obviněných I. B. a M. V., odstraní vadu v právním posouzení skutku, jak rozvedeno výše a ve věci znovu rozhodne.